

MINDEN ÉV MÁJUS 25-ÉN AZ VILÁG EGYETLEN KONTINENSRE FIGYEL. EZ A NAP, AFRIKA NAPJA, MELY ÜNNEP MINDEN EGYES AFRIKÁBAN ÉLŐ EMBER SZÁMÁRA, HISZEN MÁJUS 25-E A NEMZETEK KÖZÖTTI ÖSSZETARTÁST, A FÜGGETLENSÉGET ÉS AZ EGYMÁS SZÁMÁRA OLY FONTOS KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁST SZIMBOLIZÁLJA. ÉVEK ÓTA MAGYARORSZÁGON IS MEGEMLÉKEZNEK A GYARMATI SORBÓL VALÓ FELSZABADULÁS AFRIKAI NAPJÁRÓL. IDÉN ÚJDONSÁGNAK SZÁMÍT VISZONT, HOGY A PÉCSI AFRIKA KUTATÓKÖZPONT EGÉSZ HETES RENDEZVÉNYSOROZATTAL, TÖBBEK KÖZÖTT EGY KÉTNAPOS NEMZETKÖZI KONFERENCIÁVAL HÍVTA FEL A FIGYELMET AFRIKA SZEREPÉNEK FELÉRTÉKELŐDÉSÉRE.

1963. május 25-én a Független Afrikai Államok konferenciájának keretén belül újabb sorsfordító eseményre került sor a fekete kontinens történelmében. Az addisz-abebei csúcsértekezleten 32 független afrikai állam döntött az Afrikai Egységsszervezet (Organization of African Unity – OAU) létrehozásáról. Ekkorra egyébként az afrikai államok közel kétharmada vált függetlenné az imperialista európai

országoktól. Újjonnan kivívott szabadságnak köszönhetően a kongresszus résztvevői az Afrikai Függetlenségi Napot Afrikai Felszabadulási Nappá keresztelték át, az ünnep napját pedig április 15-éről május 25-ére módosították.

Afrika Hét Pécsett

Az Afrikai Függetlenségi Napot évek óta Magyarországon is számos civil szervezet és alapítvány ünnepli. Többek között május 23-án a Magyar Afrika Platform is egy egész délutános programsorozattal várta a kontinens iránt érdeklődőket a budapesti Tűzraktéren.

Újdonságnak számított viszont, hogy idén Pécsett egy egész hetes programsorozat foglalkozott Afrikával. A pécsi Afrika Hét (május 25-29.) rendezvényeinek keretében a látogatóknak lehetőségük nyílt bepillantást nyerni azon kérdésekbe, melyek az „ezerszínű kontinens” múltját, jelenét és jövőjét érintik. A politikai, történelmi és kulturális területen megszerzett információk segítségével a résztvevők újra tudták értelmezni a fekete kontinens nem-

EGY HÉT AFRIKÁRÓL PÉCSETT: MÚLT, JELEN, JÖVŐ...

ÍRTA: BAGI JUDIT

FÉNYKÉPEZTE: KALMÁR LAJOS

zetközi szintén betöltött, folyamatosan felértékelődő helyét és szerepét.

A festmény- és fotókiállítások – *Láng Judit: „Női sorsok-női körülmetelés és az iszlám”,* valamint a *„100 év azonosság 100 év változás. Torday Emil nyomában Kongóban”* –, illetve az Afrikát megjárta magyar önkéntesek és civilek – *Dr. Kutnyánszky Valéria: Kelet-kongói orvosmisszió 2009, valamint Nagy Bendegúz: „Kerekesszékekkel Afrikában”* – hiteles beszámolóit segítették megérteni az érdeklődőkkel, hogy a kontinens maga földrajzilag ugyan távol van, mégis oly közel érezhetjük magunkhoz. Hiszen történjék bármi Afrikában, az hatással lesz Európára és a világ többi részére egyaránt.

A kerekasztal beszélgetések és a civil önkéntesek előadásai sikeresen rávilágítottak az Afrika-kutatás egyik legfontosabb pontjára: Afrikát nem kiségetni vagy megsegíteni szükséges, Afrikát meg kell érteni! Ahhoz pedig, hogy egy afrikaiak által fémjelzett döntést vagy problémát kellőképpen megértsünk, nem csak nézni, hanem komplex módon látni, azaz átlátni szükséges a kontinens területén zajló folyamatokat. Az eszmecsereket követően világossá

vált, hogy csak az ilyen módon történő megalapozott kutatások vetíthetnek elő egy tisztességes „baráti” együttműködést Európa és Afrika között.

Az első napok kötetlenebb diskurzusait egy két napos nemzetközi kongresszus követte „Africa: 1960-2010-2060” címmel. 1960-ban, Afrika évében, 17 volt gyarmati állam nyerte el függetlenségét, így számtalan a kontinens egészére kiható változás ment végbe. A konferencián elhangzott előadások vizsgálták tehát az 1960-2010-ig lezajló folyamatokat, szóltak Afrika jelenlegi kihívásairól, és betekintést nyújtottak a kontinenst érintő jövőbeli - 2060-ig bekövetkező - változásokra és problémákra. A két nap során 12 témakörben közel negyven előadást hallgathattak meg a résztvevők. A két fő előadó Richard Dowden – a brit *Királyi Afrika Társaság* igazgatója – és Göran Hyden professzor – a *Floridai Egyetem* professor emeritus oktatója – mellett számos Afrika kutató érkezett Csehországból, Szlovákiából, Hollandiából, illetve Olaszországból. Természetesen a magyar kutatók közül is jelen volt mindenki, aki az Afrika kutatást illetően számít. A konferencia VIP vendégei

közül a Magyarországra akkreditált egyiptomi és a dél-afrikai magyar nagykövet is beszélt országait érintő fontos kérdésekről. A konferencia első napjának estéjén a Dél-afrikai Köztársaság budapesti nagykövetsége látta vendégül a résztvevőket egy igazi vibráló Dél-Afrika Esten. Az eredeti dél-afrikai ételek és italok fogyasztása mellett a nemzetközi Afrika kutatóközösség bepillantást nyert a 2010-es FIFA Labdarúgó Világbajnokság előkészületeinek részleteibe is.

Az előbb felsoroltakból világosan kiderül, hogy a Tarrósy István és Szabó Loránd főszervezésével megvalósult konferenciát nem véletlenül tartják az elmúlt húsz év legrangosabb magyar afrikanisztikai

konferenciájának. A helyszín választása is magától értetődő, hiszen Pécsen található az ország egyetlen Afrika Kutatóközpontja, illetve az Afrika Tanulmányok folyóirat szerkesztősége is itt működik.

Tisztán látható, hogy a pécsi Afrika Kutatóközpont a Pécsi Tudományegyetemmel és a 2010-es év egyik Kulturális Fővárosa cím birtokosával, Pécs városával karöltve sikeres rendezvénysorozatot zárt. Az előadásokból év végéig két kötet megjelentetését tervezi a pécsi központ. Bizton állítható, hogy az „Africa: 1960-2010-2060” konferencián kötetített kapcsolatok, és elhangzott diskurzusok mérvadó szerepet töltenek be Magyarország jövőbeli Afrika-politikáját illetően.

